8.3.69 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 58/11

RÅDETS DIREKTIV

af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivning om frizoner

(69/75/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1],

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg[2], og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets grundlag er en toldunion;

oprettelsen af toldunionen er i det væsentlige fastlagt i traktatens anden del, afsnit I, kapitel 1; dette kapitel indeholder en række præcise bestemmelser især vedrørende fjernelse af tolden mellem medlemsstaterne, oprettelsen og den gradvise indførelse af den fælles toldtarif samt de autonome ændringer og suspensioner af dens satser; selv om det i artikel 27 bestemmes, at medlemsstaterne inden udløbet af første etape og i fornødent omfang træffer foranstaltninger til en indbyrdes tilnærmelse af deres ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på toldområdet, giver denne artikel ikke Fællesskabets institutioner hjemmel til at udstede bindende bestemmelser på dette område; en grundig undersøgelse foretaget i samarbejde med medlemsstaterne har imidlertid vist, at det er nødvendigt på bestemte områder gennem bindende retsforskrifter fra Fællesskabets side at fastlægge de foranstaltninger, der er påkrævet med henblik på indførelsen af en toldlovgivning, der sikrer ensartet anvendelse af den fælles toldtarif;

i alle medlemsstater findes der love og administrative bestemmelser, hvis anvendelse har ført eller kan føre til oprettelse af zoner, hvor varer anses at befinde sig uden for Fællesskabets toldområde;

disse bestemmelser frembyder forskelligheder, der ville kunne fremkalde omlægninger i samhandelen og forskydninger i toldindtægterne, hvis de bibeholdtes efter den fulde gennemførelse af toldunionen;

disse bestemmelser virker umiddelbart ind på oprettelsen af fællesmarkedet og dets funktion;

forbruget, anvendelsen, håndteringen samt behandlingen af varer må inden for hele Fællesskabets område foregå under samme økonomiske vilkår,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv fastsætter de regler, som medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om frizoner skal indeholde.

2. Ved frizone forstås, uanset den i medlemsstaterne anvendte betegnelse, ethvert afgrænset område, der er oprettet af medlemsstaternes kompetente myndigheder – i det følgende kaldet »kompetente myndigheder« – med det formål at varer, der befinder sig der, anses som værende uden for Fællesskabets toldområde med hensyn til anvendelsen af told, landbrugsimportafgifter, kvantitative restriktioner og enhver afgift eller foranstaltning med tilsvarende virkning.

3. Dette direktiv finder anvendelse

a) på de i bilaget opførte afgrænsede områder,

b) på afgrænsede områder som nævnt i stk. 2, der oprettes efter bekendtgørelsen af dette direktiv.

Artikel 2

1. I frizonerne tillades indført varer af enhver beskaffenhed, uanset deres mængde og oprindelse og uanset, hvilket land varerne kommer fra eller er bestemt til, jfr. dog stk. 2 og 3.

[1]) EFT nr. C 66 af 2.7.1968, s. 12.
[2]) EFT nr. C 75 af 29.7.1968, s. 8.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for

a) anvendelse af forbud eller restriktioner, der er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret;

b) at de kompetente myndigheder af tekniske eller administrative grunde begrænser adgangen til bestemte frizoner eller dele af frizoner til bestemte varer.

3. Varer, der inden for Fællesskabets toldområde er blevet ekspederet til aktiv forædling, samt produkter, der er opstået ved en sådan forædling, kan kun indføres i frizoner og opbevares der under de kompetente myndigheders kontrol, for at det herved kan sikres, at de forpligtelser, der består i forbindelse med denne forædling, bliver opfyldt.

Artikel 3

De varer, der er indført i frizoner, skal på de af de kompetente myndigheder fastsatte betingelser i frizonerne kunne

a) indlades, losses og omlades samt oplægges;

b) underkastes de sædvanlige behandlinger, der omhandles i artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv af 4. marts 1969 om harmonisering af love og administrative bestemmelser vedrørende toldoplag[1]);

c) tilintetgøres.

Artikel 4

1. Varer, der er indført i en frizone, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 9 og 10 i traktaten, må ikke forbruges eller bruges dér på andre vilkår end dem, der gælder i de øvrige dele af den medlemsstats område, hvor den pågældende frizone er beliggende.

2. De i stk. 1 omhandlede varer må i frizoner kun være genstand for andre behandlinger end de i artikel 3, litra b), omhandlede sædvanlige behandlinger, såfremt dette sker på de betingelser og efter de regler, der gælder for aktiv forædling.

Medlemsstaterne kan dog af hensyn til arbejdsgangen og toldkontrollen i frizonerne i nødvendigt omfang tilpasse de pågældende kontrolforanstaltninger.

3. Uanset stk. 2, første punktum, gælder ingen betingelser af økonomisk karakter for forædlingsprocesser, der udføres i Hamburgs Gamle Frihavns område.

Får denne undtagelsesbestemmelse imidlertid inden for en bestemt økonomisk sektor indflydelse på konkurrencevilkårene i Fællesskabet, træffer Rådet efter den i artikel 100 fastsatte fremgangsmåde beslutning om, at de betingelser af økonomisk karakter, der inden for Fællesskabet gælder for aktiv forædling, skal anvendes på den pågældende økonomiske sektor i Hamburgs Gamle Frihavns område.

Artikel 5

1. Medmindre andet følger af nationale bestemmelser, kan varer, der er indført i frizoner, og som opfylder betingelserne i artikel 9 og 10 i traktaten, være genstand for anden behandling end de i artikel 3, litra b), omhandlede sædvanlige behandlinger.

2. Er de i stk. 1 omhandlede varer bestemt til at overgå til fri omsætning i Fællesskabet efter andre behandlinger end de i artikel 3, litra b), omhandlede sædvanlige behandlinger, kan disse først gennemføres, når de pågældende varer er kommet under de kompetente myndigheders kontrol og på de af disse myndigheder fastsatte betingelser.

Artikel 6

Varigheden af varers forbliven i frizoner er ikke begrænset. Når forholdene taler derfor, især forhold, der skyldes de pågældende varers art, kan de kompetente myndigheder begrænse denne varighed og træffe alle nødvendige foranstaltninger til kontrol med tidsbegrænsningen.

Artikel 7

Varer, der er indført i frizoner, skal kunne overdrages på de betingelser og måder, der er fastsat i de nationale love og administrative bestemmelser.

Artikel 8

1. Overgår varer, der er indført i frizoner, til fri omsætning, opkræves told, afgifter med tilsvarende virkning og importafgifter på landbrugsvarer efter de satser eller beløb, der gælder på det tidspunkt, hvor de overgår til fri omsætning, og på grundlag af den beskaffenhed, toldværdi og mængde, der på dette tidspunkt er konstateret eller anerkendt af toldstedet. Dog medregnes ikke i toldværdien de omkostninger ved varernes oplæggelse og for varernes bevarelse under deres forbliven i frizoner, som påhviler en køber, når den pris, han har betalt eller skal betale, lægges til grund for værdiansættelsen.

2. Uanset stk. 1 må varer, der i frizoner har været genstand for anden behandling end de i artikel 3, litra b), omhandlede sædvanlige behandlinger, kun overgå til fri omsætning på de betingelser og efter de regler, der gælder for aktiv forædling.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte bestemmelser, hvorefter forædlingsprodukter toldansættes efter deres art, toldværdi og mængde, således som disse er konstateret eller anerkendt på det tidspunkt, hvor varernes overgang til fri omsætning har fundet sted; det beløb, der i et så-

[1]) EFT Se s. 7 i denne fællesskabstidende

virkning og landbrugsimportafgifter, skal dog mindst svare til det beløb, der ville være opkrævet, såfremt reglerne om aktiv forælding var blevet anvendt.

Artikel 9

Medlemsstaterne iværksætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest den 1. oktober 1969.

Artikel 10

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de bestemmelser, den træffer med henblik på dette direktivs anvendelse.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 1969.

På Rådets vegne
G. THORN
Formand

BILAG
(Artikel 1, stk. 3, litra a)

1.	*Forbundsrepublikken Tyskland* Freihäfen	(Zollgesetz, § 86)
2.	*Kongeriget Belgien* Entrepôts francs/ Vrije entrepots	(Loi af 4.3.1846, art. 26)
3.	*Republikken Frankrig* – Zones franches du pays de Gex et de la Haute-Savoie – Zones franches maritimes et fluviales	(Code des douanes, art. 286 til 298)
4.	*Republikken Italien* Punti franchi, depositi franchi	(Legge doganale af 25.9.1940, nr. 1424, art. 1)
5.	*Kongeriget Nederlandene* Publieke en particuliere entrepots	(Algemene Wet inzake de douane en de accijnzen af 26.1.1961, kap. III)